

Ve své práci se zabývám vztahem mezi Prahou jako městem a vodovodní, kanalizační, plynárenskou a elektrifikační sítí. Dosavadní výzkum byl prozatím soustředěn především na jednotlivé subjekty a dopad jejich samostatného vývoje na sebe navzájem byl opomíjen. Ve své práci se snažím najít odpovědi na otázky obecného charakteru (nakolik ovlivnil vývoj těchto sítí vývoj samotného města? Nebo se tak stalo obráceně a město samo podmiňovalo svým vývojem vznik jednotlivých sítí?) ale i charakteru detailního (jaký byl vzájemný vývoj těchto technických sítí a ovlivnil vývoj jedné sítě i vývoj sítě jiné? Nakolik změnily tyto nově vzniklé sítě život obyvatel Prahy? Změnily i chápání dosud platných norem bydlení?)

Struktura kapitol a jednotlivých částí je řazena tak, aby odrážela intuitivní strukturu, ale i dobové a logické chápání jednotlivých struktur. Nejprve je stručně podána historie vývoje města samotného v dané epoše – jsou nastíněna politická a hospodářská měřítká, která určovala lokální vývoj metropole i vývoj jednotlivých sítí. Následují kapitoly o samotných technických sítích, které za sebe řadí vodovody, kanalizaci, plynárenskou síť a nakonec elektrifikaci. Postupuji takto podle měřítek užitých pro dělení obecního majetku z roku 1926¹. Zatímco vodovody a kanalizace patří do skupiny vytvořené podle potřeby, významu a účelu², plyn a elektřina jsou

1 Svoboda, E., Hospodářská správa obecního majetku a hospodářské záležitosti, in: Praha v obnoveném státě Československém, Praha 1926, str. 338.

2 Jedná se tedy o majetek, který je potřeba bez ohledu na jeho hospodářský význam – u vodáren i kanalizace je jen nepatrný či není dokonce vůbec. Svoboda, Hospodářská správa, str. 388.

součástí skupiny vytvořené dle hospodářské výnosnosti³. Výše zmíněné rozdělení navíc odráží historický a technický vývoj.

Na závěr jednotlivých kapitol je zařazeno stručné shrnutí vývoje města a jednotlivých sítí, sdružených do dvou vzájemně souvisejících skupin – vodovody s kanalizací a plyn spolu s elektřinou.